

Bejt starej chlap

Wabi Ryvola

Mít chleba z růží kámen z kytek mít
a perníkový kytary mít hlas
do cihlovejch mraků nechat znít
kus větru snad a zkamenělej čas

A na rukou mít místo nehtů tón
co hladí teple něžnejch křivek pár
a v hlavě slyšet nočních vlaků zvon
bejt starej chlap co nikdy nezestár

Mít v srdci spoustu místa pro pár chvil
co přijdou lehce z mlhavýho dne
a jejichž krásu nikdo nevypil
a nemít strach že přijde poledne

Že polednice zlá jak černej mor
ti z bílýho dne neudělá noc
a vědět svý a z kopretin mít vor
a nestarat se kdo má právě moc

Tak do přízemních dnů hrát svoje blues
a nečekat až zazní správnej hlas
mít odvahu si urvat světa kus
a světlo mít co dávno zhasnul čas

Mít chleba z růží kousek štěstí snad
a ruce ztvrdlý láskou na kámen
mít z kamarádství postavenej hrad
tak do smrti v něm zpívat zůstanem